

R O M Â N I A
TRIBUNALUL NEAMȚ
SECȚIA PENALĂ
Sedința publică din 18.06.2019
SENTINȚA PENALĂ NR. 82/P
Instanța constituită din:
PREȘEDINTE:C. P. -judecător
D. M. -grefier

Ministerul Public a fost reprezentat de C. I., procuror în cadrul D.N.A. – Serviciul Teritorial Bacău

Se examinează cauza penală privind pe inculpatul Ș.G., trimis în judecată prin rechizitoriul nr. 177/P/2016 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Bacău, pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 291 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea 78/2000 cu aplic. art. 5 alin. 1 Cod penal.

Dezbaterile fondului, consemnate în încheierea care face parte integrantă din sentință, au avut loc în ședința publică din data de 11 iunie 2019, pronunțarea fiind stabilită pentru astăzi.

TRIBUNALUL
Asupra cauzei penale de față, constată:

Sub numărul 1718/103 din 21 aprilie 2017, a fost înregistrat la instanță rechizitoriul Direcției Naționale Anticorupție –Serviciul Teritorial Bacău, prin care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului Ș.G. pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prevăzută de art. 291 al. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 Cod penal.

În rechizitoriu s-a reținut că inculpatul i-ar fi solicitat lui P. P., să îi remită o sumă de bani reprezentând 10% din valoarea lucrărilor ce urmau a fi efectuate de SC E. SRL, pentru a interveni pe lângă B.L., director în cadrul Agenției de Plăți pentru Dezvoltare Rurală și Pescuit Iași, în vederea influențării rezultatului procedurii publice de atribuire a contractului de lucrări aferent „Proiectului integrat privind alimentarea cu apă, canalizare menajeră și stație de epurare, reabilitare drum comunal Tîrzia - Groși, înființare centru de zi pentru copii și amenajarea unui punct muzeistic local - colecție ocazională în incinta Căminului Cultural Brusturi" finanțat prin Programul FEADR - Măsura 322.

Pe larg, în actul de sesizare s-au reținut următoarele:

În cursul anului 2009 Primăria comunei Brusturi, județul Neamț a organizat o procedură de achiziție publică pentru lucrările de construcție aferente proiectului denumit „Proiect integrat privind alimentarea cu apă, canalizare menajeră și stație de epurare, reabilitare drum comunal Tîrzia - Groși, înființare centru de zi pentru copii și amenajarea unui punct muzeistic local - colecție ocazională în incinta Căminului Cultural Brusturi" finanțat prin Programul FEADR - Măsura 322, procedură la care intenționa să participe și SC E. SRL administrată la acea dată de P.P..

Aflând de această intenție, Ș.G., la acea dată primar al municipiului Piatra Neamț și vicepreședinte al Partidului Democrat, i-a solicitat lui P.P. ca, în schimbul

intervențiilor pe lângă B.L., director în cadrul Agenției de Plăți Pentru Dezvoltare Rurală și Pescuit Iași în vederea influențării rezultatului procedurii, să îi fie remisă o sumă de bani reprezentând 10% din valoarea lucrărilor ce urmau a fi efectuate de SC E. SRL. De asemenea, Ș.G. i-a solicitat lui P.P. ca la licitație să participe în asociere cu SC T. SA Piatra Neamț, societate pe care o controla prin interpuși.

P.P. a fost de acord cu aceste solicitări, iar în data de 19.11.2009 a fost încheiat contractul nr. 384 între Comuna Brusturi jud. Neamț și SC E. SRL, lider al asocierii SC E. SRL - SC T. SA - SC T. P. SRL, în valoare de 6.636.788,25 lei fără TVA.

SC E. SRL a executat lucrările privind „alimentarea cu apă, canalizare menajeră și stație de epurare” - Lotul I, valoarea acestora fiind de 3.195.436,52 lei fără TVA.

Potrivit declarațiilor martorului denunțator coroborată cu declarațiile altor martori audiați în cauză, în perioada iunie-iulie 2011, la o dată ce nu a putut fi stabilită cu certitudine, P.P. i-a remis lui Ș.G., în numerar, suma de 200.000 lei, prin intermediul lui M.I..

S-a reținut că mijloacele de probă administrate în cauză dovedesc situația de fapt astfel cum a fost expusă, însă, având în vedere timpul scurs de la săvârșirea faptei, declarațiile martorilor audiați în cauză nu cuprind cu exactitate toate detaliile, existând unele inadverențe între ele relativ la modalitatea concretă în care a fost săvârșită fapta, fiind însă concordante în ceea ce privește existența acesteia. Elementele comune se referă chiar la aspectele esențiale pentru dovedirea infracțiunii, respectiv remiterea sumei de 200.000 de lei inculpatului Ș.G. de P.P. în temeiul unei înțelegeri anterioare.

În ceea ce privește data remiterii, s-a reținut că martorul P.P. afirmă că suma de 200.000 de lei a fost remisă în numerar, într-o geantă de laptop, la o dată apropiată de finalizarea lucrărilor aferente proiectului derulat de comuna Brusturi, jud. Neamț, după efectuarea unei plăți de beneficiar. Potrivit acestuia, la câteva zile după încasarea banilor s-a deplasat la sediul SC T. SA din mun. Piatra Neamț unde, în parcarea imobilului, i-a dat geanta cu bani lui M. I. pentru a-i fi remisă lui Ș.G..

Potrivit documentelor puse la dispoziție de UAT Brusturi, în cursul anului 2011 s-a plătit SC E. SRL în contul de trezorerie suma totală de 414.872,36 lei în data de 23.06.2011 și suma de 287.663,03 lei în data de 29.06.2011, singurele plăți din acel an. Tot în luna iunie au fost întocmite și următoarele documente: procesul verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr. 81/29.06.2011 privind Canalizarea menajeră și stația de epurare, procesul verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr. 68/15.06.2011 privind reabilitarea drumului comunal Târzia-Groș, procesul verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr. 67/15.06.2011 privind alimentare cu apă comuna Brusturi și procesul verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr. 79/28.06.2011 privind înființare Centru de zi pentru copii în satul Poiana.

Potrivit declarațiilor martorului V. N. E., primarul de la acea dată al comunei Brusturi, jud. Neamț, după recepționarea lucrărilor, s-a întâlnit cu inculpatul Ș.G. lângă Casa de Cultură din municipiul Piatra Neamț, acesta solicitându-i să îl anunțe când va efectua ultima plată către P.P. întrucât acesta „are de dat bani la T. și că este neserios”.

Martorul a mai afirmat că același lucru i l-a solicitat și M. I., deputat în Parlamentul României, în aceeași zi, cu ocazia unei întâlniri în municipiul Piatra Neamț. M.I. i-ar fi spus că fratele său, M. C., era administrator la firma SC T. SA și are de încasat bani de la P.P..

Tot V. N. E. a afirmat că P.P., după încasarea ultimei tranșe din contract, i-a spus că nu poate plăti subcontractorii întrucât prima dată trebuie să îi dea banii inculpatului Ș.G..

Martorul confirmă și declarația lui P.P. potrivit căreia momentul efectiv al remiterii a fost într-o zi în care a avut loc, la sediul Consiliului Județean Neamț, o întâlnire

între primarii și conducerea Partidului Democrat Liberal. După această ședință, P.P. s-a deplasat la birourile SC T. SA unde a lăsat geanta cu bani.

De altfel, și inculpatul Ș.G. a declarat că este posibil ca P.P. să fi venit la sediul societății în ziua ședinței întrucât ține minte cearta pe care a avut-o cu V. N. în cursul acesteia.

În cauză au fost solicitate relații de la Consiliul Județean Neamț cu privire la ocaziile în care, în cursul anului 2011, Partidul Democrat Liberal a închiriat săli pentru propriile activități. Nu au fost trimise însă documente decât pentru două întruniri din luna ianuarie.

Concluzionând, s-a reținut că data remiterii sumei de 200.000 de lei nu se poate situa anterior lunii iunie 2011 și nici la mult timp după sfârșitul acestei luni.

În ceea ce privește împrejurările remiterii sumei de 200.000 lei, potrivit declarațiilor lui P.P., după ședința ce a avut loc la sediul Consiliului Județean Neamț s-a deplasat împreună cu V. N. la sediul SC T. SA. Întrucât Ș.G. nu era acolo, l-a așteptat aproximativ 30 minute într-un birou împreună M.C. și O. I., consilier economic, respectiv administrator al societății.

Ș.G. a venit însoțit de M. I., iar martorul P.P. i s-a adresat șoptit întrebându-l ce să facă cu suma de 200.000 de lei pe care o are în mașină. Inculpatul i-a spus să lase banii în mașina lui M. I..

După câteva minute, în parcare, P.P. i-a dat geanta cu bani lui M. I. acesta spunând că nu îl interesează afacerile martorului cu Ș.G.. Potrivit martorului, nu i-a arătat lui M. I. conținutul genții însă i-a precizat că sunt bani pentru inculpat.

Potrivit declarației martorului, ulterior acestui moment a plecat spre comuna Brusturi împreună cu V. N..

Martorul V. N. a declarat că nu își amintește dacă a fost sau nu cu P.P. la sediul SC T. SA, dar este posibil acest lucru deoarece, fiind sub influența băuturilor alcoolice, nu putea să conducă mașina și să se deplaseze astfel singur.

Deplasarea lui P.P. la sediul SC T. SA împreună cu primarul comunei Brusturi este confirmată și de martorul T. V. D., șoferul de la acea dată a lui P.P.. Acesta își amintește că l-a transportat pe V. N., aflat în stare de ebrietate și a înțeles că acesta tocmai se certase într-o ședință cu G.Ș..

Martorul M.I. a arătat în prima declarație dată în cursul urmăririi penale că, în timp ce se afla într-o parcare situată în fața birourilor de la acea dată a SC T. SA, l-a văzut pe P.P. coborând din autoturismul său și îndreptându-se spre el având asupra sa o geantă neagră, de tip laptop, pe care i-a spus că vrea să o lase în mașina martorului. Nu i-a spus ce era în acea geantă însă i-a precizat că erau niște „chestii bune” care sunt pentru G.Ș..

Potrivit martorului, cu siguranță această geantă a ajuns la inculpatul G.Ș. deși nu își amintește cu certitudine dacă i-a remis-o direct sau prin intermediul șoferului acestuia sau a lui M. C., M.I. afirmă că în aceeași zi, seara, fie Ș.G., fie M. C., i-au spus fie la telefon, fie într-o întâlnire directă, că a fost o greșeală, că nu trebuiau luați banii și că aceștia urmau să fie restituiți. Suma exactă care se afla în geantă a aflat-o ulterior de la M. C., fratele său, care i-a precizat că erau 200.000 lei acesta precizându-i că banii au fost returnați.

Și Ș.G. i-ar fi spus că era vorba de 200.000 lei, bani pe care i-a restituit lui P.P.. Ca motivare a acestui gest, Ș.G. ar fi afirmat că nu primește niciodată cash de la oamenii de afaceri din Piatra Neamț, bani care provin din relațiile comerciale ale acestora cu SC T. SA și pentru care trebuiau întocmite acte contabile justificative.

Cu privire la împrejurările remiterii sumei de 200.000 de lei, martorul M. C. a declarat că, din câte își amintește, se afla în biroul său de la sediul SC T. SA împreună cu M.I. și G.Ș. când, la un moment dat a intrat P.P. care avea asupra sa o geantă în care se afla

suma de 200.000 de lei, aspect de care este sigur, însă nu își amintește cu certitudine cum a aflat acest lucru.

Martorul a mai afirmat că nu știe de ce a adus P.P. banii, însă își amintește că aceștia au fost transportați, probabil de el, în parcare și au ajuns în cele din urmă în autoturismul lui Ș.G..

În aceeași zi, martorul, împreună cu M.I. și Ș.G. s-au deplasat la domiciliul primului, unde inculpatul a scos din geantă suma de 50.000 lei pe care i-a remis-o lui M. C..

M. C. afirmă că nu își amintește cu ce titlu i-au fost dați acești bani, bănuind că pentru recompensarea activității sale în cadrul societății. Nu a fost întocmit nici un document pentru această sumă.

Potrivit martorului, restul de 150.000 de lei a fost luat de G.Ș. când a părăsit locuința. După o scurtă perioadă de timp, G.Ș. i-a spus că trebuie să fie restituită suma de 200.000 lui P.P.. Martorul nu reține motivele invocate de inculpat, însă își amintește că acesta spunea ceva cu privire la corectitudinea acestei plăți.

Având în vedere această declarație s-a procedat la reaudierea martorului M.I.. Acesta a declarat că și-a amintit că G.Ș. a intrat în apartamentul lui M. C., apartament vecin pe același palier cu al său, fapt care nu era ieșit din comun întrucât cei doi aveau întâlniri dese de serviciu referitoare la activitatea SC T. SA, devenită ulterior SC S. M. SA. A participat și el la această întâlnire însă a precizat că nu în mod continuu, deplasându-se din când în când și în propriul apartament. Nu a asistat personal la momentul în care G.Ș. i-a dat o sumă de bani lui M. C. din geanta predată de P.P. însă cunoaște că această remitere a avut loc, de la M. C., precizându-i-se că a fost vorba de 50.000 lei, în geantă rămânând suma de 150.000 lei.

Fiind audiat atât în calitate de suspect cât și de inculpat, Ș.G. a declarat că la un moment dat în cursul anului 2011, în timp ce se afla la sediul SC T. SA, la solicitarea lui M. C. care dorea un sfat în legătură cu activitatea societății, M.I. i-a spus că s-a întâlnit în parcare cu P.P. care i-a lăsat o geantă în care se afla suma de 200.000 lei, geantă pe care a pus-o în propriul autoturism.

Inculpatul a arătat că nu își amintește cu exactitate ce motiv a oferit M.I. pentru această sumă de bani, respectiv cu ce titlu i-a dat-o P.P., însă le-a spus fraților M. să restituie banii imediat întrucât nu poate fi luată nicio sumă de bani de la P.P.. Orice plată trebuia făcută în condiții legale, iar nu prin bani în numerar.

M.I. i-a zis că P.P. deja plecase, așa încât i-a solicitat ca în cel mai scurt timp să îi dea bani înapoi. După aproximativ două săptămâni s-a întâlnit din nou cu M. I. și l-a întrebat dacă a restituit suma de 200.000 lei lui P.P., acesta asigurându-l că da.

Analizând toate mijloacele de probă administrate în cauză s-a reținut că, la un moment dat în vara anului 2011, P.P. a ajuns la sediul SC T. SA având asupra sa o geantă conținând suma de 200.000 de lei.

S-a reținut că declarațiile martorilor audiați în cauză și rezumate mai sus sunt concordante în acest sens, chiar dacă există unele deosebiri între ele privitoare la modul concret în care a decurs remiterea banilor de P.P.. În esență însă, astfel cum recunoaște și inculpatul Ș.G., M.I. a preluat pentru el geanta cu cei 200.000 de lei.

Martorii M. C. și M.I. confirmă faptul că banii au ajuns la inculpatul Ș.G., acesta dispunând în mod direct de ei prin remiterea celor 50.000 de lei primului.

S-a menționat în actul de sesizare al instanței că declarațiile acestora vor fi reținute ca adevărate, având în vedere că se coroborează cu declarația martorului denunțator P.P. privitoare la beneficiarul final al sumei și se înscriu într-o succesiune logică a faptelor.

Astfel, nu se poate reține afirmația inculpatului referitoare la datoriile existente între SC E. SRL și SC T. SA. Plata în numerar a sumei de 200.000 de lei între comercianți, fără întocmirea niciunui înscris doveditor contravine unui comportament economic diligent al ambelor părți. Nu se poate admite că P.P. ar fi încercat să facă o plată în contul unei

eventuale datorii comerciale fără să solicite un document liberator după cum nu se poate admite că inculpatul ar fi putut să creadă acest lucru.

S-a reținut că, este evident că inculpatul Ș.G. știa că remiterea sumei de 200.000 de lei nu are ca temei o operațiune licită.

Astfel cum reiese din declarațiile martorilor V. N. și M. P. L., P.P. a afirmat în mai multe rânduri că din ultima plată efectuată de comuna Brusturi trebuie să îi dea bani lui G.Ș.. Nici un martor nu leagă această necesitate de existența unor facturi emise de SC T. SA, mai mult, martorul M. C. afirmând cu certitudine că această societate nici nu a participat efectiv la realizarea lucrărilor în cadrul proiectului implementat de UAT Brusturi.

În concluzie, preluarea genții cu cei 200.000 de lei de M.I. și remiterea ei lui Ș.G. nu poate avea altă explicație decât o înțelegere frauduloasă anterioară a inculpatului cu martorul denunțator P.P.. Sunt credibile așadar declarațiile martorului M. C. privind primirea de la inculpat a celor 50.000 de lei proveniți din această geantă, Ș.G. fiind unica persoană care putea să dispună de acești bani.

Nu se poate reține nici restituirea banilor invocată de inculpat și cu privire la care mai face referire martorul M. P. L. și M.I. dar negată de P.P..

Potrivit declarațiilor inculpatului, de această restituire s-ar fi ocupat frații M., el neavând nici un contact cu suma de bani. Având în vedere că martorii M.I. și M. C., după cum am arătat, nu au avut în posesie cei 200.000 de lei și au negat returnarea personală a acestora, nu poate fi susținută apărarea inculpatului. De altfel, având în vedere că Ș.G. a primit suma de 200.000 de lei și a dispus de 50.000 de lei din aceasta, o pretinsă restituire nu ar avea relevanță sub aspectul existenței infracțiunii de trafic de influență reținută în sarcina acestuia.

Concluzionând, s-a reținut că există certitudine cu privire la împrejurarea că P.P. a venit cu o geantă conținând suma de 200.000 de lei la sediul SC T. SA unde se afla și inculpatul G.Ș., că banii au ajuns în posesia inculpatului care a și făcut acte de dispoziție asupra unei părți din suma primită și că banii nu au fost restituiți.

În ceea ce privește titlul remiterii sumei de 200.000 de lei, s-a reținut că, în declarațiile date în cauză, martorul P.P. a arătat că în anul 2009 cunoștea faptul că inculpatul Ș.G. se înțelegea foarte bine cu B.L., director în cadrul Agenției de Plăți Pentru Dezvoltare Rurală și Pescuit Iași și împreună cu acesta hotăra căror firme le vor fi încredințate contractele de lucrări finanțate din fonduri europene. Cei doi erau membri ai aceluiași partid politic, respectiv Partidul Democrat în care Ș.G. avea funcția de vicepreședinte la nivel național.

Martorul a discutat cu Ș.G. și l-a rugat să fie atribuită SC E. SRL lucrarea licitată de Primăria comunei Brusturi jud. Neamț. Inculpatul a fost de acord, cei doi stabilind ca la licitație să participe și SC T. SA, societate controlată de inculpat, în asociere cu SC E. SRL. Potrivit afirmațiilor martorului P.P., nu a discutat cu Ș.G. cu acea ocazie nimic în legătură cu sumele de bani pe care trebuia să i le dea în schimbul ajutorului oferit deoarece aceste lucrări erau deja cunoscute, respectiv faptul că pentru fiecare lucrare trebuie să i se dea acestuia un procent de 10 % din valoarea lucrării. Cei doi au mai stabilit ca participarea firmei T. să fie una formală, aceasta neavând personal specializat pe lucrări de canalizare și a rămas ca Ș.G. să discute cu B.L. ca lucrările să fie atribuite firmei E..

Martorul M. P. L., asociat în cadrul SC E. SRL, a declarat că P.P. i-a spus în mai multe rânduri, la modul general, că pentru contractele obținute de societate a trebuit să dea mită la diferite persoane și a precizat că singurul caz concret este cel ce face obiectul prezentei cauze.

Astfel, martorul a relatat că în cursul anului 2011, înainte de intrarea societății în insolvență, P.P. i-a spus că trebuie să îi dea lui Ș.G. suma de 200.000 lei, fără a specifica

pentru ce contract anume. După ceva timp, P.P. i-a spus că i-a remis inculpatului suma de 200.000 lei prin intermediul lui M.I., deputat de Neamț în Parlamentul României.

M. P.L. a mai declarat că tot P.P. i-a relatat că pentru contractul încheiat cu Primăria Brusturi, ca și pentru toate contractele pe care societatea le-a încheiat, a obținut acceptul lui Ș.G. și al lui B.L. ori a persoanei care era la conducerea APDRP Iași, astfel încât, la încasarea plăților aferente trebuia să dea mită diferitelor persoane, respectiv lui Ș.G., primarului din comuna Brusturi sau B.L..

Martorul a mai arătat că în perioada 2008-2010 în Piatra Neamț devenise notoriu faptul că toate contractele de lucrări din județul Neamț erau împărțite de Ș.G., aspecte pe care le cunoaște și din alte surse decât cele relatate de P.P.. Acesta însă, atunci când societatea participa la o licitație, îi spunea că a discutat cu Ș.G. care și-a dat acceptul ca acel contract să fie atribuit SC E. SRL Piatra Neamț, multe din aceste relatări confirmându-se.

După cum s-a menționat mai sus în prezentul rechizitoriu, martorul V. N. a declarat că, în perioada efectuării ultimei plăți de comuna Brusturi către SC E. SRL, P.P. i-a spus că nu poate plăti subcontractorii întrucât trebuie să îi dea datoria lui G.Ș.. Același martor a afirmat că inculpatul s-a interesat de momentul în care UAT Brusturi va efectua această plată întrucât P.P. trebuie să dea bani către SC T. SA.

Având în vedere aceste declarații, coroborat cu modalitatea descrisă mai sus în care a fost remisă suma de 200.000 de lei, s-a reținut că între inculpat și P.P. a existat o înțelegere, astfel cum a fost descrisă de martorul denunțator, atât în ceea ce privește promisiunea inculpatului de a interveni pe lângă funcționari publici cât și pretinderea implicită de bani pentru sine.

Fără această pretindere nu se justifică nici interesul inculpatului pentru momentul în care SC E. SRL trebuia să încaseze banii de la UAT Brusturi în condițiile în care SC T. SA nu efectuase nici o lucrare în cadrul asocierii (aspect confirmat de martorul M. C.) și nici primirea banilor în modul descris (în numerar și fără documente justificative).

Deși nu există probe în cauză pentru demonstrarea vreunei intervenții a inculpatului pe lângă B.L., din declarațiile martorilor P.P. și V. N. reiese că cei doi se înțelegeau foarte bine, inclusiv prin prisma faptului că erau membrii aceluiași partid politic, astfel încât o promisiune de influențare din partea lui G.Ș. era perfect credibilă.

Din probele administrate în cauză rezultă că inculpatul Ș.G. controla activitatea SC T. SA Piatra Neamț, devenită ulterior SC S. M. SA Piatra Neamț. Astfel, martorul M. C. a declarat că „G.Ș. era implicat în activitatea societății în sensul că îi prezentam situația financiară a acesteia, respectiv venituri, cheltuieli, încasări, plăți. De asemenea, domnul G.Ș. se mai implica și în obținerea unor contracte pentru societate”.

De asemenea, M. I. a arătat că „la acea dată în mintea mea SC T. SA se confunda cu Ș.G.. Spun acest lucru întrucât Ș.G. a fost sufletul societății cât timp aceasta a funcționat bine, el dirijând activitatea acesteia”.

Acest lucru explică și prezența inculpatului la sediul societății la data primirii banilor și se coroborează cu declarațiile martorului T. V. D. potrivit cărora au fost mai multe situații în care P.P. a mers la birourile SC T. SRL, unde în parcare se afla mașina lui G.Ș. și șoferul acestuia.

Controlul efectiv al inculpatului asupra SC T. SA explică și impunerea acestei societăți ca asociat în cadrul contractului de lucrări încheiat de SC E. SRL cu comuna Brusturi, astfel cum a declarat martorul P.P.. De altfel, astfel cum rezultă din actele aflate la dosarul cauzei, cele două societăți au mai fost asociate în executarea obiectivului „Proiect integrat privind alimentarea cu apă potabilă, sistem de canalizare și stație de epurare ape uzate, reabilitare cămin cultural cu centru muzeistic și construire centru after-school, comuna Gherăiești, jud. Neamț”, contract semnat în data de 25.03.2010, ambele au fost subcontractanți în cadrul proiectului „Alimentare cu apă și stație de captare, canalizare

menajeră și stație de epurare satele Lunca și Nemțisor, comuna Vânători Neamț, jud. Neamț" în baza unor înțelegeri cu SC D. SRL, societate care a semnat contractul cu beneficiarul la începutul anului 2011 iar SC E. SRL, în asociere cu alte firme, a obținut un contract de proiectare și construcție în comuna Dobreni, jud. Neamț.

S-a reținut că toate aceste contracte, în valoare fiecare de aproximativ 2 milioane de euro, au fost finanțate din fonduri europene, gestionate de APDRP Iași.

Prin încheierea nr. 85 din 31 mai 2017 a judecătorului de cameră preliminară, s-au respins cererile și excepțiile formulate de inculpat și s-a constatat legalitatea sesizării instanței prin rechizitoriul nr. 177/P/2016 al Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Bacău, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și s-a dispus începerea judecării cauzei. Încheierea a rămas definitivă, ca urmare a respingerii contestației formulate de inculpat prin încheierea nr. 101 din 14 septembrie 2017 a Curții de Apel Bacău.

În instanță, inculpatul a negat săvârșirea infracțiunii reținute în sarcina sa, solicitând readministrarea probelor din cursul urmăririi penale, respectiv reaudierea martorilor.

În consecință, în cursul cercetării judecătorești au fost audiați martorii M. C., M.I., P.P., V. N. E., M. P. L., T. V. D., M. V., B.L. G., M. Ș., M. N., B.A. Ș., R. R. și, la cererea inculpatului au fost audiați martorii C. M., P. V., B. V., M. V. C., O. I., P.M. și Ș. G.

Din analiza actelor și lucrărilor dosarului, instanța constată următoarele:

La data de 21 noiembrie 2016, P.P. a formulat un denunț la Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Bacău, în care a arătat că, în anul 2009, Primăria Brusturi a organizat o licitație pentru lucrări privind apă, canalizare, stații epurare, drum asfaltat, lucrări finanțate din fonduri europene și, înainte de licitație, a purtat o discuție cu inculpatul, care știa că el, prin firma sa SC E. SRL, vrea să participe la licitație. A mai precizat denunțatorul că, inculpatul i-a spus că trebuie să-i dea 10% din valoarea lucrărilor, pe măsura încasării contravalorii acestora, fiind de notorietate faptul că, dacă nu i se dă inculpatului suma pretinsă, nu se câștigă licitația. A precizat că a fost de acord cu acest lucru și, aferent întregii lucrări, i-a dat inculpatului suma de 300.000 lei în numerar, în mai multe tranșe, una din ele fiind achitată în anul 2010, respectiv suma de 200.000 lei, pe care i-a dat-o martorului M.I., în autoturismul acestuia, conform indicațiilor inculpatului. Denunțatorul a menționat că despre aceste lucruri știe și Primarul comunei Brusturi, V. N..

Audiat la data de 23 noiembrie 2016 în calitate de martor, P.P. a precizat că în anul 2009 sau 2010, aflase că se vor organiza licitații pentru lucrări de construcții în comunele Gherăiești, Vânători, Dobreni și în aceste condiții, a mers și a discutat cu inculpatul și l-a rugat să îi dea lui acele contracte, știind că sunt finanțate din fonduri europene prin Agenția SAPARD Iași, al cărei director era B.L., care se înțelegea bine cu inculpatul și împreună hotărâu căror firme le vor fi încredințate contractele de lucrări cu fonduri europene. A declarat martorul că, la un moment dat a fost anunțat să se prezinte la biroul firmei D. din Piatra Neamț, unde urma să se întâlnească cu martorul B.L.. A mers la sediul firmei menționate împreună cu martorul M. L. și martorul B.L. le-a spus că a discutat cu inculpatul și au hotărât să îi atribuie lui acele lucrări. În aceleași condiții a discutat cu inculpatul și l-a rugat să fie atribuită firmei lui lucrarea licitată de Primăria comunei Brusturi, inculpatul fiind de acord, rămânând să discute cu B.L. ca lucrările să îi fie atribuite. A stabilit cu acesta ca, pentru a nu mai depune oferte și alte firme, să se asocieze la lucrare cu SC T. SA, despre care se știa că îi aparține inculpatului. Martorul a declarat că, în județul Neamț se cunoștea faptul că dacă la o anumită licitație participă și SC T. SA, nu are rost să mai depui ofertă, deoarece această firmă va câștiga licitația. Cu ocazia acelei discuții nu a stabilit cu inculpatul nimic în legătură cu sumele de bani pe care trebuia să i le dea în schimbul ajutorului oferit, deoarece aceste lucruri erau deja cunoscute, respectiv faptul că pentru

fiecare lucrare, trebuie să i se dea acestuia 10%. În urma licitației, contractul a fost atribuit firmei sale și, când încasa bani aferent acestui contract, îi spunea inculpatului ce sume poate să îi dea și acesta îi indica să meargă la M. V. la Clubul FC Ceahlăul. Martorul a declarat că pune suma de bani într-un plic, de regulă 10.000 lei, iar plicul îl dădea lui M. V., spunându-i că e pentru inculpat.

Tot martorul a declarat că, aproape de finalizarea lucrărilor, a încasat o sumă mare de bani de la Primăria comunei Brusturi și la câteva zile, a fost sunat de martorul V. N., primarul comunei Brusturi, să îl ducă cu mașina de la Piatra Neamț la domiciliu, după o ședință cu primarii ce urma să aibă loc a doua zi la sediul Consiliului Județean Neamț. În aceste condiții, a doua zi, a pregătit suma de 200.000 lei, pe care a pus-o într-o geantă de laptop și s-a deplasat la sediul Consiliului Județean Neamț pentru a se întâlni cu inculpatul și a vedea cum face cu banii. Acolo s-a întâlnit cu martorul V. N. și, deoarece ședința se terminase, a mers cu acesta la sediul SC T. SA, arătându-i pe drum geanta și spunându-i că are la el suma de 200.000 lei pentru a o da inculpatului. La sediul SC T. SA erau doar martorii M. C. și O. I. și după aproximativ 30 de minute a venit inculpatul însoțit de martorul M.I. Martorul P.P. a declarat că i s-a adresat șoptit inculpatului, spunându-i că are în mașină suma de 200.000 lei, l-a întrebat cum să facă și inculpatul i-a spus să lase banii în mașina martorului M.I.

A declarat martorul că a ieșit din sediul SC T. SA, iar după câteva minute a ieșit și martorul M.I., au urcat în mașină, i-a dat acestuia geanta, iar martorul a spus că nu îl interesează afacerile lui cu inculpatul. Nu i-a arătat martorului M.I. ce este în geantă, dar i-a spus că sunt bani pentru inculpat. După acest moment a plecat cu martorul V. N., care rămăsese în mașină, spre comuna Brusturi, spunându-i că i-a dat banii inculpatului. La finalul declarației martorul a precizat că a dat inculpatului aproximativ 300.000 lei, pentru a vorbi cu martorul B.L., directorul Agenției SAPARD Iași, în vederea atribuirii lucrării de la comuna Brusturi, firmei sale și, pentru a fi siguri că nu vor fi și alți ofertanți, s-a asociat cu SC T. SA.

Audiat în cursul cercetării judecătorești, martorul P.P. a declarat că în momentul în care a aflat de lucrările de la comuna Brusturi a discutat cu inculpatul să îl ajute să obțină acea lucrare, acesta a fost de acord spunându-i să se asocieze cu SC T. SA. A precizat că i-a spus inculpatului că, în măsura în care va putea, îi va da bani, fără a preciza ce sumă, având în vedere că societatea sa avea o situație financiară destul de proastă. A mai declarat martorul că îl cunoaște pe martorul B.L., că s-a întâlnit cu el după ce obținuse contractul la comuna Brusturi, nu a discutat nimic cu el despre acest contract, însă a discutat despre niște contracte pentru lucrări în alte comune din județ, pentru care a fost ajutat de martor. A precizat martorul că el crede că inculpatul se cunoștea cu martorul B.L., însă nu i-a văzut niciodată împreună. Cu privire la celelalte aspecte, în linii mari, martorul și-a menținut declarația dată în cursul urmăririi penale.

Raportat la denunțul și declarația dată în cursul urmăririi penale de martorul P.P., a fost conturat întreg probatoriul administrat în cursul urmăririi penale și readministrat în cursul cercetării judecătorești, probatoriu prin care s-a încercat a se dovedi că aspectele relatate de martor sunt reale și întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență.

Analizând denunțul formulat în cauză și declarațiile date de martorul P.P. pe parcursul procesului penal, se constată că din acestea nu rezultă elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență, iar între declarațiile martorului există mari diferențe cu privire la aspecte ce țin de latura obiectivă a infracțiunii de trafic de influență.

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 291 Cod penal, pretinderea, primirea ori acceptarea promisiunii de bani sau alte foloase, direct sau indirect, pentru sine sau pentru altul, săvârșită de o persoană care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public și care promite că îl va determina pe acesta să îndeplinească, să nu

îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri, constituie infracțiunea de trafic de influență.

Din textul de lege, raportat la cauza de față, rezultă că pentru existența infracțiunii, trebuie întrunite mai multe condiții, respectiv să existe o acțiune de pretindere, primire ori acceptare a unei promisiuni de bani sau alte foloase, această pretindere, primire sau acceptare să fie făcută de o persoană care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public, să existe o promisiune că va determina acel funcționar să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu.

Raportat la aceste elemente se constată că, în ceea ce privește pretinderea primirea sau acceptarea promisiunii de bani sau alte foloase, din declarația martorului denunțator rezultă că cel care a inițiat discuțiile referitoare la atribuirea contractului de lucrări finanțate din fonduri europene ce urmau a fi executate în comuna Brusturi, județul Neamț, a aparținut martorului și nu inculpatului. Astfel, martorul a fost cel care l-a abordat pe inculpat solicitându-i să îl ajute să obțină lucrarea respectivă. În niciuna din declarații martorul nu a susținut că inculpatul ar fi pretins vreo sumă de bani sau că el i-ar fi promis că o să-i dea vreo sumă de bani, sau că la momentul la care a discutat cu inculpatul, ar fi dat vreo sumă de bani, susținând doar că era de notorietate că pentru fiecare lucrare atribuită, trebuia să i se dea inculpatului 10% din contravaloarea acesteia. Martorul denunțator susține că ulterior, după câștigarea licitației și efectuarea lucrărilor, a dat inculpatului suma de 200.000 lei. Or, una din cerințele esențiale ale existenței infracțiunii este ca fapta să fie săvârșită înainte sau concomitent cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea sau întârzierea actului ce intră în atribuțiile funcționarului asupra căruia este traficată influența, respectiv anterior sau concomitent îndeplinirii actului contrar îndatoririlor de serviciu.

Martorul denunțator susține că discuția cu inculpatul ar fi avut loc anterior organizării licitației de atribuire a lucrărilor ce urmau a fi executate cu fonduri europene în comuna Brusturi, iar din actele depuse de inculpat la dosar rezultă că proiectul a fost aprobat la finanțare de APDRP la data de 28 noiembrie 2008, iar anunțul privind licitația a fost făcut public la data de 6 octombrie 2009, data deschiderii ofertelor fiind 29 octombrie 2009. Anunțul cu privire la câștigătorul licitației a fost publicat la data de 12 ianuarie 2010.

Din probele administrate, respectiv din declarațiile martorilor M.I. și M. C. rezultă că martorul P.P. a venit la sediul SC T. SA Piatra Neamț în vara sau toamna anului 2010 sau 2011, având asupra sa geanta cu cei 200.000 lei, pe care i-a lăsat pentru inculpat. Pe baza probelor administrate, s-a reținut în actul de sesizare că remiterea sumei ar fi avut loc în luna iunie sau începutul lunii iulie 2011.

Rezultă deci, că primirea – în situația în care probele administrate ar fi confirmat, dincolo de orice dubiu acest aspect – ar fi avut loc după momentul în care a avut loc licitația, aspect confirmat chiar de martorul denunțator, care a precizat că banii au fost dați după ce a încasat ultima tranșă din contravaloarea lucrărilor executate pe raza comunei Brusturi.

Sușinerile martorului denunțator și pe care se întemeiază și acuzația, că nu s-a discutat nimic despre vreo sumă de bani, deoarece era cunoscut faptul că inculpatul pretindea un comision de 10% din valoarea lucrărilor atribuite ca urmare a intervențiilor lui, nu sunt susținute de probele administrate. Doar martorul M. P. L. a declarat la urmărirea penală că în perioada 2008-2010, în Piatra Neamț devenise notoriu faptul că toate contractele de lucrări din județul Neamț erau împărțite de inculpat. Simpla susținere că era cunoscut acest aspect, că era notoriu, fără a exista probe în aceste sens, nu poate fi primit cu caracter de certitudine, neîncadrându-se în categoria faptelor notorii, care nu trebuie dovedite. Astfel, fapta este notorie dacă, datorită împrejurării că este cunoscută de toată lumea, nu mai trebuie dovedită

(notorium non est probandum), or în cauză, susținerea că era cunoscut în Piatra Neamț că inculpatul era cel care împărțea contractele nu poate fi considerat un fapt notoriu.

În actul de sesizare al instanței se reține că fapta inculpatului de a-i solicita lui P.P., să îi remită o sumă de bani reprezentând 10% din valoarea lucrărilor ce urmau a fi efectuate de SC E. SRL, pentru a interveni pe lângă B.L., director în cadrul Agenției de Plăți pentru Dezvoltare Rurală și Pescuit Iași, în vederea influențării rezultatului procedurii publice de atribuire a contractului de lucrări aferent „Proiectului integrat privind alimentarea cu apă, canalizare menajeră și stație de epurare, reabilitare drum comunal Tîrzia - Groși, înființare centru de zi pentru copii și amenajarea unui punct muzeistic local - colecție ocazională în incinta Căminului Cultural Brusturi” finanțat prin Programul FEADR - Măsura 322, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență, or, faptul că inculpatul ar fi solicitat această sumă nu rezultă din niciuna din probele administrate.

Nu există niciun martor care să confirme realitatea discuției pe care martorul denunțator susține că ar fi avut-o cu inculpatul, privitor la câștigarea licitației și atribuirea contractului cu finanțare europeană. În declarația dată în cursul urmăririi penale, martorul denunțator a susținut că a fost la o întâlnire cu inculpatul și cu martorul B.L., împreună cu martorul M. P. L., împrejurare în care martorul B.L. le-a spus că a discutat cu inculpatul și au hotărât să îi atribuie lui acele lucrări. Or, martorul M. P. L. nu confirmă această situație, declarând în cursul urmăririi penale că martorul P.P. i-ar fi spus că pentru a câștiga licitația organizată de comuna Brusturi ca și pentru toate contractele pe care le-a câștigat, a obținut acceptul inculpatului și al lui B.L., el nefiind de față la vreo discuție pe această temă. În condițiile în care martorul M. P.L. nu a perceput în mod direct acest lucru, iar în cursul cercetării judecătorești a arătat că de fiecare dată când intrau bani în contul societății, martorul denunțator susținea că trebuie să dea bani inculpatului, iar când intrau următorii bani afirma același lucru, fapt ce îl făcea să creadă că nu dădea banii, așa cum spunea, instanța constată că susținerea că inculpatul a solicitat martorului P.P. 10% din contravaloarea lucrărilor, este nedovedită.

În cursul urmăririi penale martorul denunțator a susținut că nu a fost nicio discuție referitor la plata vreunei sume de bani, iar în declarația dată în instanță acesta menționează o altă situație, neconfirmată nici aceasta de nicio probă, că în momentul în care a discutat cu inculpatul să îl ajute să obțină lucrarea, i-a spus că în măsura în care va putea, îi va da bani, fără a preciza ce sumă, având în vedere că la acel moment societatea sa nu avea o situație financiară prea bună, ulterior aceasta intrând în faliment.

Cu privire la faptul că inculpatul ar fi intrat în posesia sumei de 200.000 lei, probatoriu este contradictoriu. Astfel, martorul denunțator a declarat că a mers la sediul SC T. SA cu geanta cu bani, însoțit fiind de martorul V. N. și că la birou se aflau inițial doar martorii M. C. și O. I. – în declarația dată în cursul cercetării judecătorești susținând că în biroul era și Ș. G. – iar ulterior au venit inculpatul și martorul M.I.. Situația susținută de martorul P.P. este confirmată doar de martorii M. C. și M.I., ceilalți martori afirmând că niciun moment nu s-au aflat în același birou cu inculpatul și cu martorul denunțator. De asemenea, martorul V. N. E., audiat în instanță, confirmă faptul că a venit în Piatra Neamț la ședința cu primarii din județ care a avut loc la sediul Consiliului Județean Neamț, însă a susținut că a venit cu mașina cu martorul B. V. și tot cu el s-a întors în comuna Brusturi, aspect confirmat de martorul B. V. În cursul urmăririi penale, martorul V. N. E. a susținut că a venit la ședința cu mașina condusă de martorul B.V., iar după ședință a consumat mult alcool și nu își amintește dacă a fost sau nu cu martorul P.P. la sediul SC T. SA, însă e posibil acest lucru, deoarece nici el și nici martorul B. V. nu puteau conduce, deoarece consumaseră alcool. Aspectul susținut de martorul P.P. că i-a spus martorului V. N. E. că are la el suma de 200.000 lei, pentru inculpat, arătându-i geanta și că pe drum spre comuna Brusturi i-a spus martorului că i-a dat geanta inculpatului, nu sunt confirmate de martor. Mai mult decât atât,

martorul a declarat în instanță că, în momentul în care a fost chemat la Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Bacău, s-a întâlnit pe hol cu P.P. și acesta i-a spus să declare că a văzut când a dat o geantă cu bani inculpatului. Ulterior, martorul V.N. E. a relatat această situație martorului P. M., aspect confirmat în instanță de acest martor. Din actele dosarului de urmărire penală rezultă că martorii P.P. și V. N. E. au fost audiați în cursul urmăririi penale în aceeași zi, respectiv pe data de 23 noiembrie 2016, astfel că susținerile martorului V. N. E., pot fi credibile.

Martorii M. C. și M.I., cu unele inadvertențe, confirmă faptul că martorul P.P. ar fi venit cu acea geantă cu bani la sediul SC T. SA, geantă pe care ar fi dat-o martorului M.I. și care ulterior ar fi ajuns la inculpat, fără însă a cunoaște pentru ce au fost dați acei bani. Or, chiar dacă ar fi credibile declarațiile martorilor M. C. și M.I. cu privire la primirea de inculpat a genții cu bani, din nicio probă nu rezultă motivul pentru care au fost dați acești bani, fiind simple presupuneri că aceștia fac obiectul infracțiunii de trafic de influență.

A doua condiție pentru existența infracțiunii de trafic de influență este ca pretinderea, primirea sau acceptarea de bani sau alte foloase, să fie făcută de o persoană care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public. Așa cum s-a reținut anterior, nu există nicio dovadă că între inculpat și martorul denunțator ar fi avut loc vreo discuție referitoare la atribuirea contractului de lucrări pentru comuna Brusturi, în afară de declarația denunțatorului. De altfel, nici martorul P.P. nu a susținut că inculpatul ar fi afirmat că are influență asupra martorului B.L., această influență fiind dedusă de martor din împrejurarea că cei doi făceau parte din același partid politic și știa el că se înțeleg foarte bine.

Niciunul din martorii audiați nu a făcut afirmații referitoare la relația dintre inculpat și martorul B.L., nu există nicio dovadă că între cei doi era o relație apropiată, inculpatul și martorul infirmând susținerile lui P.P.. Mai mult decât atât, în cursul cercetării judecătorești, martorul denunțator nici nu a mai susținut aspectele referitoare la relația dintre inculpat și martorul B.L., arătând că crede că cei doi se cunoșteau, însă el nu i-a văzut niciodată împreună.

Susținerea din actul de sesizare că inculpatul și martorul B.L. erau membrii aceluiși partid politic nu este suficientă pentru susținerea unei condiții esențiale pentru existența infracțiunii, respectiv existența influenței asupra funcționarului public sau lăsarea impresiei existenței acestei influențe.

A treia condiție necesară pentru a se putea reține existența infracțiunii de trafic de influență este existența unei promisiuni că inculpatul va determina acel funcționar să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu.

În cauză, actul cu privire la care inculpatul urma să își exercite influența asupra lui B.L. era atribuirea contractului de lucrări din fonduri europene, lucrări ce urmau a fi executate în comuna Brusturi, județul Neamț.

Așa cum rezultă din actele depuse de inculpat la dosar, comuna Brusturi a depus un proiect cu finanțare europeană în sesiunea noiembrie-decembrie 2008 pe măsura 322 „Renovarea, dezvoltarea satelor, îmbunătățirea serviciilor de bază pentru economia și populația rurală și punerea în valoare a moștenirii rurale”. Proiectul a fost depus la APDRP la data de 28 noiembrie 2008, iar raportul cu privire la proiectele selectate a fost publicat pe data de 22 mai 2009. Ulterior selectării proiectului pentru finanțare, Primăria comunei Brusturi a fost cea care a organizat licitația pentru atribuirea lucrărilor de construcție ce făceau obiectul proiectului. Licitarea a avut loc la data de 29 octombrie 2009, la sediul Primăriei comunei Brusturi, oferta câștigătoare fiind stabilită de comisia de evaluare a ofertelor organizată la nivelul primăriei.

Din adresa nr. 2410 din 17 aprilie 2018 emisă de Primăria comunei Brusturi rezultă că din comisia de evaluarea a ofertelor au făcut parte 9 persoane, printre acestea fiind și C. R., reprezentant al Centrului Regional de Plăți pentru Dezvoltare Rurală și Pescuit Iași.

La data la care a avut loc licitația, martorul B.L. era director adjunct la Oficiul Județean de Plăți pentru Dezvoltare Rurală și Pescuit Iași, instituție în a cărei rază de competență intra doar județul Iași, în condițiile în care, potrivit art. 4 al. 3 din OUG nr.13/2006 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției de Plăți pentru Dezvoltare Rurală și Pescuit, prin reorganizarea Agenției SAPARD la nivelul fiecărui județ era înființat un oficiu județean de plăți pentru dezvoltare rurală și pescuit, fără personalitate juridică, aflat în coordonarea centrului regional de plăți pentru dezvoltare rurală și pescuit.

Ulterior, la data de 4 ianuarie 2010, martorul B.L. a fost numit director al Centrului Regional de Plăți pentru Dezvoltare Rurală și Pescuit Iași, centru în subordinea căruia erau toate cele 8 oficii județene din Moldova.

În consecință, din probele administrate rezultă că actul cu privire la care inculpatul urma să își exercite influența, pentru ca SC E. SRL să câștige licitația organizată la nivelul comunei Brusturi, județul Neamț, nu intra în atribuțiile de serviciu ale martorului B.L., astfel că, nici sub acest aspect nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii.

Probatoriul administrat pe parcursul urmăririi penale s-a axat în principal pe dovedirea faptului că martorul denunțator ar fi dat inculpatului suma de 2000.000 lei, fără însă a se stabili cu certitudine scopul pentru care s-au dat acești bani.

Raportat la aspectele reținute, instanța constată că în cauză nu există probe din care să rezulte elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență prevăzută de art. 291 al. 1 Cod penal cu referire la art. 6 din Legea nr.78/2000, motiv pentru care, în temeiul art. 16 al. 1 lit. c Cod procedură penală raportat la art. 396 al. 5 Cod procedură penală urmează a se dispune achitarea inculpatului.

Inculpatul a solicitat și schimbarea încadrării juridice din infracțiunea de trafic de influență, prevăzută de art. 291 al.1 Cod penal cu referire la art.6 din Legea nr. 78/2000, în infracțiunea prevăzută de art.13 din Legea nr.78/2000.

Potrivit dispozițiilor art. 13 din Legea nr. 78/2000, constituie infracțiune fapta persoanei care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat sau patronat ori în cadrul unei persoane juridice fără scop patrimonial, de a folosi influența sau autoritatea sa în scopul obținerii pentru sine ori pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite.

Nu poate fi reținută în cauză această infracțiune, întrucât din probele administrate și din descrierea făcută faptei în actul de sesizare al instanței, nu rezultă că inculpatul s-ar fi folosit de influența pe care o avea la acea vreme, în calitate de vicepreședinte al Partidului Democrat.

Martorul B.L. a solicitat plata cheltuielilor prilejuite de chemarea sa în instanță în vederea audierii, respectiv a cheltuielilor de transport și a venitului nerealizat ca urmare a lipsei sale de la locul de muncă, depunând la dosar bonul fiscal nr. 32 din 24 mai 2018 eliberat de SC OMV PETROM Iași, de achiziție carburant în valoare de 150 lei și adresa nr. 2515 din 23 mai 2018 a Agenției pentru Finanțarea Investițiilor Rurale – Serviciul financiar contabilitate și salarizare, din care rezultă că drepturile sale salariale aferente unei zile de muncă sunt în cuantum de 548 lei net.

Având în vedere faptul că martorul s-a prezentat în instanță la termenul din 24 mai 2018 în vederea audierii și a făcut dovada cheltuielilor ocazionate de deplasare și a drepturilor salariale aferente unei zile de muncă, în temeiul art. 273 Cod procedură penală, instanța urmează să dispună plata către martor a sumei de 698 lei, din fondurile Ministerului Justiției.

În temeiul art. 275 al. 3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare avansate de stat în cauză, rămân în sarcina acestuia.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

În baza art. 386 Cod procedură penală respinge cererea de schimbare a încadrării juridice a faptei pentru care a fost trimis în judecată inculpatul Ș.G., din infracțiunea prevăzută de art. 291 al. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 Cod penal în infracțiunea prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 Cod penal.

În temeiul art. 16 al. 1 lit. c Cod procedură penală raportat la art. 396 al. 5 Cod procedură penală, achită pe inculpatul Ș.G., pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prevăzută de art. 291 al. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 Cod penal.

Constată că inculpatul a fost asistat de avocat ales.

În temeiul art. 273 Cod procedură penală, cheltuielile efectuate de martorul B.L., în sumă de 698 lei, vor fi achitate din fondurile Ministerului Justiției.

În baza art. 275 al. 3 Cod procedură penală, cheltuieli judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare
Pronunțată în ședința publică din 18 iunie 2019.

PREȘEDINTE,

GREFIER,